

W A R S Z A W A

W SOBOTĘ DNIA 10. LISTOPADA ROKU 1787.

Z Warszawy dnia 10. Listopada. Podstolstwo Woiewodztwa Bractawskiego, po śmierci J. P. Kajetana Sobańskiego JP. Jozefowi Urbańskiemu Cześnikowi tegoż Woiewodztwa; Cześnikostwo po nim, J. P. Wincentemu Grzymale Miecznikowi Winnickiemu Deputatowi Trybunału Kor. Piotrkow. Miecznikostwo po nim, JP. Wawrzyńcowi Wyrzykowskiemu są oddane.

Z Lublina d. 4. Listop. Trybunał tutejszy, obchodził pamiątkę doroczną ocalenia Najjaśniejszego Pana. Wotywę Solenną Biskupim obcządkiem celebrował J. X. Sosnkowski Opat Klaustralny Czerwiński Deputat z Kapituły Płockiej, w przytomności całego Trybunału, tudzież

licznie zgromadzonych Gości y Pałestry. Kazanie miane było stofownie do tej Uroczystości przez J. X. Czaykowskiego Kanonika Kolegiaty Lubelskiej. Po skończonym Nabożeństwie y odśpiewanym *Te Deum laudamus* przy dawaniu ognia przez Garnizon tutejszy, udali się wszyscy do tegoż JX. Płockiego na obiad, gdzie w liczbie sto osob znaydującey się, spełniane było zdrowie (przy kilkusetnym ognia dawaniu) Najjaśniejszego Pana, tudzież Xiążęcia Jmci Prymasa w przytomności Xiężney Jeymci Sapięziny Woiewodzicowey Mściławskiej, Xiążęcia Jmci Sapięhy Generała Artyleryi, JP. Mierżewskiego.

go Strażnika Koronnego, y innych goszczących. Po skończonym obiedzie, grany był Koncert u tegoż J. X. Płockiego do późney pory.

Z Frankfurtu d. 16. Paźdz: Słychać, że Reingraf *de Salm* został teraz u swoiego brata, Panującego Grafa *de Salm*, w Mieście jego Rezydencyonalnym *Grumbach*. W Gazecie tutejszey czytamy obronę tegoż Reingrafa w następujących słowach: Chcąc należycie sędzić o postąpieniu Reingrafa w *Holandyi*, trzeba zważyć mianowicie na Pytania następujące: (1) Reingraf, czy mógł ratować Prowincyę *Holandyi*? Odpowiedź: Dopiero przy wkroczeniu *Prusaków*, dano mu komendę nad blisko 7000. ludźmi, między ktoremi było 2000. zbroynnych Mieszczan, 1000. niemustronnych Rekrutów, y 2000. Niepowolnych Żołnierzy; niepodobna więc była rzecz z taką garstką zastąpić Prowincyę *Holandyi* przeciwko 20 000. *Pruskiego* woyska, y przeciwko całej Armii Xięcia *Stadholdera*. (2) Czyby on był mógł obronić Miasta *Utrecht*? Odpowiedź: Miasto *Utrecht* było tylko ufortyfikowane od strony *Geldryi*, od strony zaś Prowincyi *Holandyi*, Fortyfikacyi nie miało żadney. Miasto *Utrecht* na trzy dni nie było uprowidowane w żywność. Dnia 16. ustąpiło ztamtąd woysko. Dnia 17. Miasto *Gorcum* poddało się, y *Prusacy* już byli się pomknęli aż do rzeki *Vegt*. Późnię dniem, Retyrada była by przecięta, Garnizon w kilku dniach byłby się dostał w niewolę, *Prusacy* byłiby nayoźnię dnia 20. pod murami *Amsterdamu*, ponieważ wszystkie miejsca nad rzeką *Vegt* zostały bez żołnierza, y na żadney stronie, dalszego *Prusakiem* marszu bronić zgoła nic niemogło. (3) Miałże on od Kommissyi wyraźny rozkaz ustąpienia z *Utrechtu*? Odpowiedź: Miał bez żadney wątpliwości; świadkowie nayspewnięsi, ktorych imiona dla iakowego względu

zamilczają się ieszcze, obecni wtedy, y zezwalający na ten krok potrzeby nieuchronney, swego czasu potwierdzają ninieyszą prawdę. Wreszcie, wszakże y Kommissya z *Woerden*, y same narwet Stany z *Hagi*, tegoż dnia, ktorego woysko ustąpiło z Miasta *Utrecht*, przenieśli się do *Amsterdamu*. Wiedzieli zatem ci Panowie dobrze, o co tu chodziło. (4) W czym się mógł przyłożyć ku obronie Miasta *Amsterdamu*? Odpowiedź: W niczym zgoła. Niemógł się on ani pokazać nawet w *Amsterdamie*. Kommissya *Woerden*ska dla ochronienia siebie przed Pospolstwa rozruszeniem z innemi Nieprzyjacielami jego, zwała była wszelką na niego wingę. Woysko potym na małe Poczty, tak było podzielone, że dla niego zostało tylko 500. ludzi Kawaleryi, ktorey po wąskich Tamach albo mała albo zgoła cale zażyć niemogł. Miasta przy rzece *Vegt*, ba nawet y Miasto *Amsterdam*, dostało każde swego Kommandanta; Kommissya od nowych Stanów *Holandyi* będąc skalkowana zniknęła, a tak Reingraf, mając zlecenie do Kommanderowania od niej, bez Kommandy został. Naostatku przedsięwzięto tajemnie Rezolucyę poddania Miasta *Amsterdamu* na każdą kondycyę, y wszystkie zabiegi y przygotowania do obrony, działały się tylko dla ulagodzenia Pospolstwa, y dla dania iemu czasu, aby z terworu swego cokolwiek oplotęło. (5) Przy takich okolicznościach Reingraf co powinien był uczynić? Odpowiedź: Nic innego, iak się retyrować, poki ieszcze było czasu; kilka godzinami późnię, wszystkie drogi były przecięte, y sam byłby wydany, w niewolę zabrany, albo od pospolstwa rozsiekany; usunął się zatem, co mądrze y dobrze zrobił.

Z *Amsterdamu* d. 18. Październik
W naszym Mieście wszelka ieszcze trwa spokojność, radość też z za

szłej Rewolucyi zdaie się y tu pomnażać codzien. Woyska Stanow, które do nas przyciągnęły, z ukontentowaniem są przyjęte, y tym czafem po czterech naszych Kościołach *Reformowanych*, y po innych Publicznych Gmachach, zostały rozłożone. Ledwo nie wszyscy noszą teraz wstęgi pomarańczowego koloru, wszakże nienoszących, bynajmniej nie molestują. Przed *Harlemską* bramą, gdzie rządzący Burmistrz odebrał przysięgę od Woyska Stanow, Brama Tryumfalna była postawiona, iakie do tego czasu ieszcze po różnych stronach tego Miasta stojące widdzieć można. Mieszkający na *Kattenburgu*, przystoynie barzo się zachowują, iuż oni publicznie teraz zakazali, aby Spektatorowie za widzenie u nich Illuminacyi nikomu pieniędzy niedawali. *Prusacy* przed Bramami naszymi rozłożeni, nieporównaną karność zachowują. Codziennie Miasto nasze odwiedzają. Officerowie y żołnierze *Pruscy*, którym przyiaźń głośno wszyscy oświadczają, y wszelką poufalskość okazują. Xiąże *Brunswicki* Panujący, niebył ieszcze publicznie w Mieście naszym, ale spodziewamy się, że będziemy mieli to szczęście oglądania go u siebie; Regencya nasza, traktuje wszystko z iak największą przezornością, y lubo teraz wiele u siebie mamy żołnierzy Garnizonowych, niesłychać iednak nie o iakowych zamieszaniach.

Niepotwierdziła się do *Dublina* z

Kadyx przybyła wieść, iakoby *Krol Hiszpański* dnia 16. Września w *Escoriala* umarł.

Z *Paryża* dnia 15. Października. Margraf *de Vaudreuil*, Generał-Leytnant Marynarstwa, podał Krolowi Jmci Regestr klasyfikowanych Maytkow, których po rozmaitych Departamentach Marynarstwa znalazł. Liczba onych wynosi do 60.000. Każdy z tych Maytkow, na Morzu dwie kampanie iuż odprawił.

Rada dla Departamentu Woyskowego, iuż jest nominowana. Minister *Woienny*, dwie ma kreski na tej Radzie, y to do skutku przywodzi, co uchwali Rada. Osoby wchodzące do niej są: Generał-Leytnanci, Graf *de Puysegur*, Xiąże *de Guines*, y Margraf *de Saurcourt*. Marszałkowie Polni, Graf *d'Esterchazy*, Margraf *d'Antichamp*, y Margraf *de Lambert*. Daley, JP. *de Gribeauval* Generał-Leytnant y Pierwszy Inspektor Korpusu Artyleryi, JPan *de Fourerci* Marszałek Polny, y Dyrektor Inżynieryi, Graf *de Guibert* Brygadyer.

Wszystkie nasze Reymenta Infanteryi, które do dwoch Batalionow były zredukowane, powiększą się teraz do trzech y czterech Batalionow. Ale Szarża Brygadyerow przy Armii będzie skalkowana. Reymenta, które odebrały Ordynans udania się do *Toulon*, końcem wsiadania na okręty, dnia 25. tego Miesiąca, muszą być namieyscu. Podług listow z *Brest*, uzbro-

lenia tam trwają ieszcze. Trzy Reymenta muszą, wiaǳy tam na okręty, płynąc do *Isle de France*, czy zostanie pokoy, czy też wybuchnie wojna. Podług listow z *Cherbourg*, woyska codziennie tam przybywa więcey.

Z *Paryża* d. 15. *Pazdziernika*. Nowy *Hiszpański* Posel Graf *Fernan Nunez*, wczorayszego dnia w *Wersalu* pierwszą swoją miał *Audyencyą*.

Suplika *J. Pana de Calonne* publicznie podobno będzie drukowana. *Minister Pryncypalny J. X. Arcybiiskup Tolosański* przy tey okoliczności miał powiedzieć: *Imć Pan de Calonne mowi silazlego o mnie, ale tyłez prawi y o samym sobie.*

Imperatorowa Jeymć Rossyjska, zakupiła zostawiony po śmierci *Xiążęcia Aureliańskiego* *Gabinet* rzniętych kamieni, złożony z samych tylko sztuk *Starożytności* przewybornych, y 450,000. *Liwrow* zań wyliczyła.

Z *Włoch* dnia 1. *Pazdzier*. *Dwor Papielski*, y wszyscy iemu sprzyiający, barzo są radzi wiadomości tey, że *Negocyacye z Neapolitańskim* *Ministryum*, znowu swoim torem idą. *Krol Neapolitański* łaskawie uwolnił *Generała Pignatelli* na jego rekewizycją od *Urzędu Generalnego Wikaryusza Kalabryi*; który urząd chwalebnie przez lat 5. sprawował; a miesnował go *Ministrem* przy *Kommissyi Woyskowej*.

Rozchodzi się teraz po ręku *List*, którym *Krol*, *Generała Acton* w chorobie iego uczcił raczył: „Nie „ miło mi to (pisze *Krol* *Imć*) że „ przeciwnie zawsze odbieram wia- „ domości o stanie *WPana* zdro- „ wia, z którym zapewne będzie „ ieszcze gorzey, ieżeli się *WPan* „ nieumiarkuiełz w pracy swoiey „ natężoney. Wiem, że *Lekarze* „ radzili *WPanu* zażyć powietrza „ *de Castella Mare*, y że *WPan* „ niechcesz tam wyiechać. Radzę „ tedy *WPanu* iak *Przyiaciel*, abys „ zdrowey tey chciał zażyć *Aury*, „ a ieżeli porada *Przyiaciela* nie „ nie wkóra, tedy rozkazuję to, „ iak *Monarcha*. *Zdrowie* *WPana* „ jest mi szacowne barzo, bo iak „ *Przyiaciel*, potrzebuie *WPana* do „ porady; a iak *Monarcha*, potrze- „ buie rady iego ku dobru kraju. „ Zostaie *WPana* *Przyiaciel* *Fer-* „ *dynant*.. *Zadość* czyniąc woli *Krolewskiej*, wyiechał na to mieysce *General*; za którym y sam *Krol* udał się, oraz przez dni kilka bawił w *Castella mare* y *Ministra* tego odwiedził prawie codziennie.

Z *Paryża* dnia 19. *Pazdziernika*. Na wystawienie nowych *Szpitalow* *Loterya* teraz iest ustanowiona, ktorey *Fundusz* wyniesie 12,000. *Millionow*. *Loterya* ta, składa się z 50,000. *Biletow*, każdy od 240. *Liwrow*. *Wygrana* naywiększa na tey *Loteryi*, iest 400,000. *Liwrow*.

S U P L E M E N T

DO GAZETY WARSZAWSKIEJ

W SOBOTĘ DNIA 10. LISTOPADA ROKU 1787.

Z Warszawy d. 10. Listop: Jeymć Pani Hilzenowa Woiewodzina Mińska, d. 3. tego Miesiąca do tuteyszey przybyła Stolicy.

Z Warszawy d. 10. Listop: Obszernieysze opisanie życia y śmierci sławnego Kaznodziei Jmci Xiędza Jozefa Plochockiego, niedy Tezuty d. 11. przeszłego Miesiąca, w Chobienicach we Dworze Jmci Pana Mielżyńskiego Woiewody Poznańskiego zmarłego, znajduje się w osobnym Addytamencie przy dzisieyszey Gazecie.

Z Krakowa d. 28. Paździer: Jmć Xiędz Waclaw Hrabia Sierakowski Kanon: Katedr: Krakow: widząc, że jeden tuteyszy Dom, zdawna na Cuchtauz obrocony, bez Funduszu zostaiąc, cale był zruynowany y nieuzyteczny; zniószy się z Magistratem tuteyszym, nie tylko ten Dom swoim kosztem wyreparował, ale też y Sukienników Maystrow tamże lokował, ażeby osadzeni za występki w tym Domu Poprawy, bawić się mogli przedzeniem y grymptowaniem wełny, nabierając tey umiejętności, którą y po swym z Domu tego uwolnieniu żywić się potym mogliby, y hultajskiego proźniactwa unikali. Już tam w przeszły piątek przeprowadzeni są z Ratusza Arszanci; y przy tym wprowadzeniu, tenże Jmć Xiędz Kanonik, w tameczney Kaplicy śpiewał Uroczystą Wotywę, przy wyborney Muzyce, w przytomności Magistratu y innych Obywatelow.

Z Paryża dnia 19. Paździer: Holenderski Poseł J. Pan Branzen od Stanow Generalnych został nazcd przywołany, y JP. Lestevenon zostanie tu sam jeden iako Poseł Rzpltey.

Z Paryża d. 20. Paździer: Względem dalszego pokoiu lub też bliskiey wojny, niepewność tu ieszcze jest naywiększa. Okoliczności jedne, zdają się być za pokoiu ciągiem, drugie znowu zdają się oznaczac wojnę. Upewniają, że Krolowa w przeszłą Niedzielę po

przybyciu extraordinarynego kuryera z Londynu rzekła, iż pokój będzie nieprzerwany, Bankierzowie także nasi, toż samo zapewnienie od naszego Ministryum otrzymać mieli. Niektorzy nawet powiadają, że Kommissarze z naszej y Angielskiej strony być mają nominowani, aby w obecności ich, w Francuskich y Angielskich Portach, okręty wojenne były rozbrojone. Tym czasem rzecz jest pewna, że we Wtorek wysłano kuryera do Brest, y że tak do Brest, iak y Toulonu posłano wielkie pieniądze Summy. Jeden także Reyment odebrał Ordynans udania się do Belleisle. Daley y to jest pewno, że JP. Albert de Rions, mający Kommandę nad Eskadrą Tulońską, złożoną z 8. okrętów, wczora rano wyszedł do Tulu, y że Kapitanowie do Kommanderowania tych 8. okrętów już są nominowani.

Przy końcu przeszłego miesiąca Xiążę de Bourbon, bawił się polowaniem w lesie przy Compiègne. Jeleń od psów ścigany, wucieczkę swojej napadł w drodze na dziewczynkę małoletnią; którą chcąc równie iak y siebie ratować przed zgrają goniących psów, wziął ją na swe rogi bez najmniejszego uszkodzenia, y biegł z nią o 50. sążni. Ze zaś dziecko krzyczało barzo, użalony Jeleń, złożywszy je na ziemię zwolna, stanął przy nim, chcąc to dziecko przeciwko psom obronić. Xiążę nadiechawszy na to widowisko, kazał wstrzymać pływ, y darował Jelenia życiem y wolnością. (*Affiches de Beauvais du 15. Octobre*).

W Signenza w Hiszpanii płynące dwa strumyki, wylały tak gwałtownie, że przez to 300. domow, 3. Kłasztory, y Kościoły różne, zostały obalone, a na 2,000. zginęło ludzi.

Z Londynu d. 19. Paździ: Dwor wczorayszego dnia, ważne otrzymał Expedycyę od Xiążęcia de Dorset z Paryża. Lubo rozruchy w Holandyi zdają się być znacznie zaspokoione, wiele jednak jest rzeczy innych jeszcze do ułożenia, nim spokoyność tam powszechna będzie utwierdzona. Słychać, że Niemieckie Woyska, być mają wzięte na żółd Holenderski, y że Prusacy na granicy Holenderskiej zabawią poty, poki Negocycyę między Anglią y Francją, niebędą zakończone.

Z Amsterdamu d. 22. Paździar: Teraz tuteyszy Garnizon odbywa Runty, a Mieszczanie żadney już żołnierskiej służby nieodprawiają. W sobotę wszyscy Mieszczanie musieli oddać swą broń; wszystkie także im ładunki odebrano. W Harlem też, Mieszczan dyzarmowano, y broń na Ratusz zanieślono.

Maltańska Fregata wojenna, zabrawszy bogato naładowany Turecki okręt, do Malty zaprowadziła. Okręt ten z Alexandryi

Wjechał do Carogrodu, y między innemi rzeczami, miał na sobie kilka
Murzynek młodych y Rzezańców dla plugawego Szaraju.

Z Carogrodu d. 27. Wrześ: W. Sultan posłał W. Wezyrowi List
własną ręką napisany (*Hattiszerif*), którym dał mu Kommandę nad
Armią. List wspomniany, w następujących (zwyczajnie *Dumno Azya-
tyckich*) jest wyrazach ułożony:

„Moy naywyższy Wezyrze! y Nieograniczony Leytnancie! którego wier-
ność iasnieje w oczach wszystkich Prawowiernych. Ponieważ Kraie posiadane od Dostoynych
moich Poprzedników (których Groby Naywyższa Istność niech oświeca) przez *Rofyiczkow* bez
względę za Ugody, zostały atakowane, tedy uchwalono tym *Niewiernym* (tak *Chrześcian* nazy-
waną *Turcy*) woynę wypowiedzieć, y z Swiatyni Praw wyzyle *Fetwa*, Rezolucyi tey legalne dał
potwierdzenie.

Dla zadolycić niezniennia obowiązkom, które *Swięta Woyna* przeciwko *Niewiernym* wkłada,
y dla wypelnienia swiętego Prawa Xiążęcia *Proskow* (nad którym Błogosławienstwo nacyj-
ne y nayzupelnieysze niech spoczywa) Cesarzkie moje Ordynanse w całym obrębie Kraiow
moich zostały ogłoszone, przygotowania do woyny są dnia dzisiejszego zamiarem nayglówniey-
szym, którym Dostoyne Państwo moje zatrudnić się musi.

WPan, moy Naywyższy Wezyrze, y moy Generale, y moy Nieograniczony Leytnancie,
obowiązy poczeźliwością, wiernością, y gorliwością, ktorey po Wmć Panu oczekuję, uczyni zaraz
potrzebne dyspozycye do wyciągnięcia w osobie własney, y zatrudni się jak naypilniey urządze-
niem woyny. Zalecam WPanu jedność y zgodę z Magnatami Państwa moiego, y ze wszystkimi
żołnierzami, slugami moimi. Wyday rozkazy naysurowsze y naybarzieszy nalegaly o to, a-
by ci wszyscy ktorzy do Obozu mają ciągnąć, w granicach stanu swiego trzymali się, y Ex-
tenśu w wyprawie, tudzież zamieszania przez liczne slug Orszak, iakie widziano na prze-
szłych woynach, troskliwie unikali.

Wszystkie WPanu usłowania, muszą zgodnie y iedynie zmierzac do zniszczenia *Rofy-
iczkow*, tych to ugodołomych Nieprzyjaciol Wiary naszej; y wy Magnaci Państwa moiego, y
woy żołnierze sludzy moi, przykładajcie wszelkie staranie do zupełnego y wiernego uskutecznie-
nia Woennych dyspozycyi, idac za rozkazami y uchwałami walzego wielce lzanowanego Ge-
nerala, moiego Naywyższego Wezyra, y Nieograniczonego Leytnanta. WPanu zaś moy Naywyż-
szy Wezyrze, ponieważ iego dyspozycye we wszystkim zgadzają się z Cesarzką wolą moją, zo-
stawię w calosci exekucyą woennych przygotowań, y zdaię Wmć Panu władzę nieogra-
niczoną.

Cheąc oraz WPanu dać szczegulney Iszki moiey dowod, posyłam mu dyamentami sadzo-
ną Szablę; niech ona WPanu służy ku wyniszczeniu naszych Nieprzyjaciol. Posyłam ją przez
moiego *Coradgi Baszy*; przy iego przybyciu, masz WPan przypasać tę Szablę do chwały pełnych bio-
drow swoich, y zaraz myśleć o sposobach Obrony y Konserwacyi. Nieodwlocznie WPan wszę-
dzie masz posyłać Woysko, gdzie tylko jest potrzebno; słowem o wszystkich potrzebnych dy-
spozycyach, bedziesz radził. Powierzam WPanu Magnatow moiego Państwa, Żołnierzy moich
slug y Woysko. Do WPanu należy teraz usprawiedliwić to zaufanie, y WPanu polecam Pro-
tekcyi Naywyższego. Daię WPanu zupełną y nieograniczoną władzę.

Każdemu jest znaiome gwałtowne zabranie *Krymu* przez *Rofyiczkow*; cały Swiat jest
świadkiem immośta ich okretow po *Czarnym Morzu* żeglujących. Jakież tedy sentymenta ka-
żdego człowieka być moga ułożone, który choć iskierkę ma Religii w sercu? O gdyby Naywyż-
sza Istność rozpostarla wysokie swoje łaskawości względy nad WPanem, nad wszystkimi Ma-
gnatami moiego Państwa, nad żołnierzami slugami moimi, nad wszystkim Woyskiem, y nade-
stanną naysłabszym slugą! Amen! O gdyby Naywyższy, *Rofyiczkow*, tych to ugodołomych Nie-
przyjaciol Wiary naszej, zniszczył! Amen!

Z *Amsterdamu* d. 23. Października. Dziś całą naszą Woenną Radę
z *Mieszczan* skaffowano. Rada ta, składała się ze 400. Osob. Niniey-
sza zaś, składa się znowu z 4. Pułkownikow, z których *Mieszczanie*,
przy poczatku rozruchow, trzech złożyli. Wszyscy *Officyaliści* *Mia-*

sta, którzy podpisali przedtym *Akt Kwalifikacyiny* zwany, także be-
złożeni z swych urzędow. Liczba Podpisanych, wynosiła do 24.000
Między ktoremi jest na 4000. tych, którzy teraz na wielkich y
łych są Urzędach.

Z *Hagi d. 25. Października*: Xiążę *Stadhuder* Dziedziczny, codziennie
odbiera teraz Powiniszowania, tudzież y Supliki proszące o przywi-
lenie po Miastach Spokójności y porządku. Audyencye zaczynaią
o godzinie 1. po południu, y trwają częlto do godziny 7. w
czornej.

Z *Wiednia d. 16. Października*: Xiążę Biskup de *Laybach* Graf *Herb-
stein*, d. 7. umarł w *Laybach*.

DONIESIENIE Z WARSZAWY DNIA 10. LISTOPADA R. 1787.

W Pałacu JP. *Potockiego* naprzeciwko Konwiktu *Piarskiego*, stoi Cudzoziemiec Jan *Ma-
szyn* pod Nrem 489. miałcy różne fruktowe drzewa do przedania, to jest: brzoskwinie, grusze,
wiśnie, jablonki, rozmaite &c.

Kareta nowa lakierowana, na fason *Angielski*, na resorach mocnych, jest do przedania
za umiarkowaną cenę w Pałacu JP. *Lasockiego* Kuchta: *Sochaczew*: na *Długiej* Ulicy Nro 55.
Zyczący sobie kupić, ma się udać do Pana Jana *Chełnowskiego* Murgrabiego tego Pałacu, od k-
tego o cenie dowie się.

Licytacya Dworku y Ruderow Si: *Zajfertowej*, na Ulicy *Pańskiej* pod Nrami 1203
1204. synowanych, z mocy Dekretu Sądu Woytow: y Ławnicz: Miasta *Bielina* dnia 17. Listo-
pada 1787. o godz. 3. po południu w miejscu Sądowym odprawiać się będzie. Zyczący nabyć, mogą
wczesniej offerencyą swoją, w Kancellaryi tegoż Miasta zapisać, y terminu licytacyi at-
tentać.

Z mocy Dekretu Konkursowego, pomiędzy Kredytorami do Dworkow poniegdy *Szlache-
Maryannie Kossakowskiej*, a powtornego y ostatniego szluby *Duchnowskiej* pozostałych intere-
sującami się w Urzędzie Radzieckim Miasta *Pragi* przy *Warszawie* d. 22. Października 1787. zapo-
dłego, obwieszczała się Sukcesorowie przerzeczoney niegdę ostatniego szluby *Duchnowskiej*,
pierwszego y powtornego Matężństwa spłodzeni, aby do ostatniego nadmienioney sprawy zokob-
czenia, na d. 3. Grudnia roku bieżącego jako na terminie zawitym, w przerzeczonym Urzędzie
Prażkim, bądź sami przez siebie, bądź przez Plenipotentow staneli.

Licytacya Dworku Ur: *Odrzywojskich* M.ł: na Ulicy *Grzybowskiej* Nro 1057. sytuwan-
ego, za Dekretem Sądow Miasta *Grzybowa* przy *Warszawie*, z prociągacyi uczynioney odpra-
wiać się będzie dnia 19. tego Miesiąca, na Ratuszu *Grzybowskim* o godz. 3. po południu. Zyc-
zący sobie tego Dworku nabyć, ma się dnia wspomnionego zjazydować na Ratuszu *Grzy-
bowskim*, y takowey licytacyi atentać.

Kareta *Wiedziarska* ua osoby 3. do podróży na pasach zazywana, popielato malowana,
y sukniem takimże wybita, jest do przedania za mierną cenę. Ktoby sobie życzył nabyć, niech
się uda na Ulicę *Orlą* pod N 803. gdzie ta Kareta stoi, y jest w komisje do przedania.

Kareta nowa na 4. osoby jest do przedania. Ktoby sobie życzył kupić niech się uda do
Biblioteki Publiczney do Murgrabiego, gdzie o cenie ostatniej dowie się.

Po rozprzedaniu niektórych Placow między Pałacem *quondam Brulowskim*, a ogrodem
JJ. XX. *Reformatow* leżących w czasie Publiczney licytacyi przez Urząd Ławniczy Miasta *Star-
szej Warszawy* lubo też licytacya dla snotney pory do niejakiego czasu przez publiczne doniesie-
nia ogłosić się mającego, została załminowana; gdyby jednak kto życzył sobie z pozostałych
Placow który nabyć, może się oświadczyć z tymże w Kancellaryi M.S.W. gdzie plan tych Placow
z taxę na nich wyrażoną, zjazydnie się.

A D D Y T A M E N T

DO GAZETY WARSZAWSKIEY

Dnia. 20. Listopada R. 1787.

Z Poznania d. 26. Pazdziernika. Dnia m tego Miesiaca, sławny z Cnoty i Nauki Kaznodzieia J. X. Józef Płochocki *Ex* — *Jezuita*, w Roku wieku swego 69. z tym sie pożegnał Swiatem w *Chobienicach*, Dobrach J. P. *Mielżyńskiego* Woiewody *Poznańskiego*, w Domu tym, który już do drugą osobę zgaszonego tu Zakonu utrzymując łaskawie u siebie w podeszłej starości, dochował aż do śmierci. Ciało zmarłego do tuteyżzego Kościoła *Po* — *Jezuickiego* przywiezione, w Grobie niegdyś Oyców i Braci swoich, (w którym, między innemi, sławny ów z *Świątobliwości* *Gaspar Drużbicki* spoczywa) iak życzył sobie, złożone zostało, z powszechnym, którzy go tylko znali, żalem.

Urodził się Roku 1719. d. 15. Sierpnia. Wstąpił do Zakonu *Jezuickiego* w *Krakowie* Roku 1735. d. 29. Sierpnia. Młodość swą na zwykłych w tym Zakonie strawiwszy zabawach i Naukach, do wszystkich w nim. Urzędów za zdanego, iako człowiek niepospolitych cale talentow, był uznany.

Wszakże on, całe swe życie, lubo przy skałeczalym y słabym zdrowiu, na prace Apostolskie poświęcił, mianowicie opowiadając słowo Boże po różnych Miastach, zwłaszcza w *Krakowie*, *Poznaniu*, y w *Warszawie*, w *Marywilu*, z tak wielką gorliwością y gruntowną Nauką, iż miany był od wszystkich za jednego z najsławniejszych wieku naszego Kaznodzieiow.

Na tym pracowitym Urzędzie, trwał więcej trzydziestu lat aż do starości, lubo przed czterdziestym ieszcze Rokiem życia swego, kalectwa zerwania dośtał; ani się od tey pracy nigdy odwieść nie dał, y przeto przyflany sobie niegdy od Generala *Jezuickiego* Patent na Rektoritwo *Nowicyackie* *Krakowskie*, nazad do *Rzymu* z wielką pokorą odeśtał; nikomu nawet o tey swey *Nominacyi*, dla teyże pokory, nie mówiąc.

Sprawiedliwą sławę, znajdzie ten Apostolski Mąż y w potomnych wiekach, a to z *Kazań* swych *Drukowanych*, iednych w *Kaliszu*, drugich w *Poznaniu*, inuych w *Warszawie*, częścią już z druku wyszłych, częścią wyniszczonek mających; w których, wielki y gorliwy duch, mocny y czyisty styl, gruntowna o Piśmie Bożym y Oycach *SS.* wiadomość, w Nauce Kościelney niepospolita biegłość, wszędzie się widzieć daie. Miał on ieszcze przy sobie

wiele Kazañ piſanych, ktõro umierajac zlecił jednemu z ſwych dawnych pr zy jacioſ, a to takiemu, ktõry umie dobrze ſzacowaæ ten ſkarb, y przeto niedo puſci, aby był nazawizæ zakopany.

Kazania iego, tym dzielnieyſze w ſłuchaczach były, iż co drugim opo wiadał, tam ſam wſzytko ſciſli y ieſzcze wykonywał. Życie iego było, iak wielce pracowite, tak dziwnie umartwione. Raz tylko poſpolicie na dzieñ pokarmu, y to z wielką miernoſciã uſywał; a napoiu żadnego innego nie brał, iak tylko wodę. Ciało ſwe, od dawnego czasu ſłaboſciami y boleſciami zme czone, dobrowolnemi ieſzcze przykroſciami martwił: dyscypliny y paſki że lazne (ktõrych ſame nazwiſka, ledwo iuſ komu dziś ſã znaiome) były mu nader zwyczajne. Rozrywek, chociaſz najniewinnieyſzych, był wielki nie przyiaciel, a oſobnoſci miãdzy Kſjeſzami wielki miſoſnik; przetoſ, takã miãł biegłoſæ w Autorach, że czego, w Bibliotekach przez kilka dni ſzukaçby przy ſzło, to od niego w krotkim czasie moſnalie było dowiedzieç; iakoſ y ſam, żadnego Textu w Kazaniach nie cytował, aſz naprzod do ſzrodka ſamego Au tora zayrzał. Miãdzy tylo Naboſeñtstwami, oſobliwie miãł do *Najſwiãtſzego Sakramentu*, ktõrego po tyle razy na dzieñ (ile okolicznoſæ mieyſca dopu ſciã) zwykł w Koſciele odwiedzaæ, y tamſe Pacierze Kaplañskie klęczac od prawowaæ. W konfeſſyonale teſz, był nieſpracowanym, miãc wielkã liczbę rozmaitego ſtanu y kandyeyi Penitentow, ktõrych z dziwnã łagodnoſciã przy miuic, do wyſokich y trudnych cnot uñiał prowadziç; przeto pewna Dy ſtyngwowana Oſoba, tego Kapłana Penitentka, dowiedziawszy ſię o iego ſmier ci rzekła: *Wiele uprawdzie z przyczyny tego moiego Spowiednika ponieſlam ſzkody, kiedy ulubione me Kſiazki Woltera, Rouſſeau &c. popalicam; ale wielce mu za to ieſtem teraz obowiazana.*

Takie życie, taka teſz była oſtatnia wielce boleſna, a heroicznie znoszona choroba, y ſmieræ ſama; podczas ktõrey, boday niewiecy ieſzcze zbu dowania zolaſwil na ſmiercielney poſcieli, aniſzeli niegdy na tylu Ambonach.

Choruiac albowiem y umierajac na Dworze pomienionego Senatora, od wiedzany uſtawicznie był od caley Senatorckiey Familij, od tylu Dyſtyngwowanych Goſci, y od licznych domowych, dziwnym iego cnotom przypa truiacych ſię, y o Błogoſlawieñſtwo proſzacych. Co tam oni widzieli y ſlyſze li, ztãd poznaç moſna, iż ieden z przytomnych tamſe piſze, że ta ſmieræ, za dobrã dla wſzytkich ſtała *Miſyã*. Sam Lekarz (ſlawny z ſwey Nauki Dyſtydent z *Cwelichowa*) wielce zadziwiony y przenikaiony rzekł, iż przy tylu iuſ był ſmierciach, żadnego jednak z takã dyspozycyã umierajacego nie widział. Jedna teſz z Naydyſtyngwowañſzych Dam, będąc przytomna iego ſmierci, tak oniey do Brata ſwego piſala: *Widzac umierajacego tego Kapłana, prawdziwie nauczyłam ſię umieraæ; y iuſby mi nie bylo žal, ten Świat opuſzczaæ.*